

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐ /๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลพิมาย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลพิมาย ผู้อุทธรณ์ โดย นางสาวก.
จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ นม ๕๖๑๐๑/๑๕๔
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงนายอำเภอพิมาย ตามหนังสืออำเภอพิมาย ลับ ที่ นม ๐๐๒๓.๒๙/๘
ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ อำเภอพิมายขอให้เทศบาลตำบลพิมาย ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณี
นางส. อดีตพนักงานจ้างตามภารกิจ เทศบาลตำบลพิมาย มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่า
ราชการจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหานางสาวก.
กับพวกใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งเทศบาลตำบลพิมายพิจารณาแล้วเห็นว่าการร้องเรียนของ
บุคคลดังกล่าวถือเป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จดูหมิ่นเจ้าพนักงาน และหมิ่นประมาทตามประมวล
กฎหมายอาญา จึงแจ้งความดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธร
พิมาย และเทศบาลได้รายงานให้อำเภอพิมายทราบแล้ว ตามหนังสือเทศบาลตำบลพิมาย ที่ นม
๕๖๑๐๑/๗๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เนื่องจากพนักงานสอบสวนคดีดังกล่าว ได้ขอให้เทศบาล
ตำบลพิมายส่งหนังสือร้องเรียนของ นางส. ที่ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
นครราชสีมา เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาดำเนินคดี เทศบาลจึงเรียนมาเพื่อขอ
ความอนุเคราะห์คัดถ่ายสำเนาหนังสือร้องเรียนของ นางส. ดังกล่าว พร้อมรับรอง
สำเนาถูกต้อง เพื่อส่งให้พนักงานสอบสวนต่อไป

อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๓.๒๙/๑๓๘๘ ลงวันที่ ๓๑
มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่
เทศบาลตำบลพิมายร้องขอ คือ หนังสือร้องทุกข์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมของนางส.
เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนที่อยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง
ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอพิมาย ที่ ๗๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม
๒๕๖๕ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยอาจทำให้

คำสั่ง ที่ สค ๓๐ /๒๕๖๕

กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนโดยตรงหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นม ๕๖๑๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นม ๕๖๑๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงนายอำเภอพิมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์คัดถ่ายสำเนาหนังสือร้องเรียนของนางส. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อส่งให้พนักงานสอบสวน แต่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๓.๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา พร้อมมีคำชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสาร และใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในนามของเทศมนตรีตำบลพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยลงนามในตำแหน่ง:

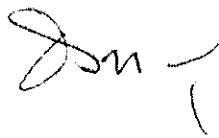
ดังนั้น เรื่องที่อุทธรณ์นี้จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๑ (๑) บัญญัติให้บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งคำว่า “บุคคล” ตามความหมายนี้ เมื่อพิจารณาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้วมิได้หมายความว่าหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะดังกล่าวได้โดยสะดวก และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ว่า “...บุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ...”

คำสั่ง ที่ สค ๓๐ /๒๕๖๕

อันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ในขณะที่หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจัดให้ประชาชนได้มาตามสิทธิ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการจึงไม่ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้นย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมของราชการหรือที่มีกฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจรับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายเรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์พิเศษรชทอง จันทรางศุ)

กรรมการ

(นายสรเสรีณ อัจจุตมานัส)

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี

กรรมการ

(อาพัทธ์ สุขะนันท์)

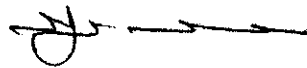

คำสั่ง ที่ สค ๗๐ /๒๕๖๕

(นายเชตศักดิ์ เจนวรากุล)

กรรมการ

(นายพิรุฬ เพียรล้ำเลิศ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕